

binis quibusve mensibus forte educuntur, ac per vices semper Duci & Consiliariis assident, paremque illis auctoritatem ad Senatum ac Magnum Consilium referendi de quacunque re voluerint, habent. His adjunguntur tres Consilarii Ducis, qui praefectos Consilii agunt. *Advocatores* communis numero tres. Hi ne legibus aliqua in parte officiantur, summopere procurant: ut vero vim legum tueantur, ad Quadraginta-virale Consilium de levioribus, de majoribus ad Senatum, de maximis interdum ad Magnum Consilium referendi jus habent. In parvis causis contra reos statuendi auctoritatem habent. Conclave privatum, itemque privatos ministros, janitores, apparitores, scribas habent. Quilibet vero eorum intercedendi in criminalibus potestatem habet. Crimine enim ad hos delato, vel ab omnibus, vel ab uno eorum interceditur, & reus efficitur ille, cujus nomen delatum est. Deinde ab intercessore refertur ad Consilium Quadraginta-virale, vel ad aliud quod voluerit; ibique causa recitata, de consilii sententia decernitur, an reus in carcerem conjiciendus & quaestioni adhibendus sit; an potius solutus causam dicere debeat. Post id vel accersitur reus, vel clam capitur ab apparitoribus; ibique sive solutus, sive in vinculis coactus, de quo crimine rogatur, respondet: testes utrimque citantur: omnia scriptis mandantur, sive pro reo, sive contra reum faciant. Hac ratione tota causa in codicem relata, omnium quae scriptis mandata sunt, reo fit copia, constituiturque tempus quo causam dicere & consulere Advocatum possit. Quod si reus tenuis fortunae fuerit, ut Advocatum, qui suas partes tueatur, conducere suis sumptibus nequeat, Advocatus, qui conductus Reipublicae stipendio est, inopis illius tuendas partes suscipit. Advocatores dein reo diem constituunt, quo causam dicturus sit Consilio coacto. Quia vero accusatoris vice funguntur, quod nemini privato licet, orationem Advocatorius magistratus in reum acerrimam habet, crimina & facinora objicit, testibus confirmat, ac verisimilibus conjecturis astruit. Postea agitur causa rei ab eo patrono, quem sibi adsciverit: replicandi & duplicandi utrique parti facultas relinquitur. Causa utrimque agitata, & perorata, & reus, & patronus discedunt è curia Iudicum. Cum Iudicibus clauduntur in conclavi Advocatores eorumque scribae, qui de puniendo reo sententias rogant, an scilicet puniendus videatur, nulla adhuc constituta poena. Suffragia ineunt Iudices: si plures dimidiis reum absolverint, declaratur absolutus: si vero plures dimidiis damnaverint, pronuntiatur damnatus: quo casu decernitur, quam poena in eum animadvertendum sit. Advocatores poenam acriorem; Praefecti, ut diximus, mitiorem proponunt, postea suffragia ineunt; eorumque pravalet sententia quae plu-

Italia.

ra dimidiis suffragia tulerit.

Magistratum inferiorum, qui de minutioribus delictis & maleficiis, quae vel ratione delicti, vel personae, leviora sunt, cognoscunt, alii Praefecti noctis, alii Capita tribuum dicuntur. Praefecti noctis jus capitis habent: causas vero reorum agitant, ac scriptis mandant quae testes dixerint, quaeque vel sponte vel coacti tormentis rei confessi fuerint; atque ita totam causam expediunt, & sententiam dicunt. Si capitale sit crimen, capite damnant: si levius fuerit delictum, vel virgis caedendum reum, vel carcere coercendum jubent, aut ad remos damnant. *Capita Tribuum* sex numero sunt. De capite autem iudicium ferre non possunt, sed in vilissimos homines & meretrices animadvertunt: quos vel virgis caedi jubent, vel in carcerem conjiciunt, aliasque poenas corporales infligunt. Praeterea utriusque hujus magistratus officium est, ut vicissim, modo Praefectus noctis, modo Caput tribus, suam tribum (in sex siquidem tribus divisam esse totam civitatem diximus) ad gallicinium usque circum-eant, cum publicis stipatoribus & apparitoribus armatis.

Publicae pecuniae bifariam dividuntur. Nam vel ex publicis vectigalibus in avarium conferuntur; vel interdum, cum reditus Reipublicae impensis minime satisfacere posse videntur, à civibus pro cuiusque censu solvuntur & in publicum inferuntur. *Vectigalia* publica exiguntur, Ab his quae exportantur ex urbe; Ab iis quae in urbem importantur: Ex civitatibus, quae in societatem imperii Veneti sunt adscitae. Hisce singulis diversi magistratus pecuniarii praefecti sunt: quibus varia vulgo indita sunt nomina, dicunturque: *Signori alla Dogana*, *Signori d'Officio del datio del vino*. *Signori della ternaria vecchia*. *Signori di Ragion nuova*. *Signori à i Dieci officii*. *Signori della Tavola dell' intrada*. *Signori della Tavola dell' uscita*. *Signori Extraordinarii*. *Signori supra le camere*. *Signori della Messetaria*. Quorum omnium officium illud est, ut, caveant ne per dolum fraudemve aliquid publicae pecuniae avertatur, aut per inertiam pereat: Omnes controversias, quae ad id genus pecuniae pertinent, dijudicent. Pecunias quas quisque exegerit, ad magistratus deferat, ad quos pecunia publica defertur. *Magistratus* ad quos publica pecunia defertur, bini sunt numero: *Gubernatores* reddituum, vulgo *Gouvernadori dell' Intrade*. *Quaestores* urbani, vulgo *Camerlinghi*. *Gubernatores* reddituum sunt numero tres. Magni momenti est magistratus & emolumentum maximi; qui non nisi insignioribus & provectae aetatis civibus conferri solet. Creant Apparitores, Viatores, Lictores, omneque id genus ministrorum Reip. Publicae pecuniae curam & custodiam habent, eamque in usus publicos impendunt ex supremi Collegii decreto. Acceptum & expensum in publicis codicibus descri-

De Iudicibus Urbani, ad quos spectant iudicia de minoribus delictis.

De Magistratibus penes quos publicae pecuniae administratio.